

misli, da bo cena kaj poskočila. Če bo pa še letošnja letina dobra, kakor je iz vsega podoba, — če bojo parobrodi (Dampfschiffe), kakor se tudi kaže, letos več žita dovažvali, in če pot iz Moldave in Valahije kakor tudi luke črnega morja ostanejo Terstu odperte, bo v Sisku žito v pol leta Bog vé kakošno ceno še dobilo. Tudi iz Karlovca se ravno taka sliši. Parobrodi so začeli že poredoma svojo pot; vreme je lepo, pomladansko; voda za ladije prav dobra.

Iz Reke 5. marca. B.— Roparje, ki so 12. dan p. m. med Delnicami in Škradom poštni voz napadli, so ujeli, in že sedijo v tukajšnjem zaporu. Od onega časa spremljata poštni voz zmiraj dva vojaka.

Iz Celja 4. marca. Nekdanji posestnik novoceljske grajšine J. L. H. je 2. dan t. m. tukaj umerl v zaporu, v katerem je bil poldrugo leto zavolj mnogoterih goljufij zapert. — Tukajšnji protestantje, katerih je blizo 200, so kupili neko staro zapušeno katoliško cerkev ter si bojo iz nje za-se novo cerkev zidali.

Iz Bistrice na Notrajn. 4. sušca. Danes je za našo okolico v resnici prav žalosten dan. Šest duhovnov, šolska mladost in neizrečeno veliko ljudstva iz vsih stanov je našega ljubljenelega zdravnika Andreja Valentinčič-a k večnemu pokoju spremilo. Po dolgi in hudi bolezni, ki ga je ob koleri zavolj prevelicega truda napadati začela, je v nedeljo zjutrej mirno v Gospodu zaspal. Od vsih, ki so ga poznali, je bil resnično ljubljen, ker ni le bolnike s posebno umetnostjo temuč tudi s priljudnim obnašanjem, prijazno besedo in usmiljenim sercom tudi reveže tolažiti in jim v potrebah pomagati vselej pripravljen bil. Naj v miru počiva!

Novičar iz raznih krajev.

Precej dolgo je že, kar je véliki dunajski banki dovoljeno bilo napraviti zastavnico (Hypothekenbank), ktera bo posojevala dnar na zemljiša, hiše itd. Zdaj se sliši, da bo ta posojilnica v kratkem se začela, in da je namen dnarstvenega ministerstva, naj bi se po vsih poglavnih mestih cesarstva podružnice ustanovile, pri katerih bi mogel brez posebnih pretežnost tudi kmet in vsaki mali posestnik dnarja na pósito dobiti. — Cesar so zagrebškega velikega škofa Jurja Haulika žl. Varalyaskega za kroninega kardinala izvolili. Ker bi ne utegnil vsak vediti, kaj je kronin kardinal (Kron-Kardinal) povemo, da kronini kardinali, ktere voliti imajo katoliški vladarji pravico, imajo s tistimi, ki so od sv. očeta papeža izvoljeni, v vsem edino čast in veljavo, pri volitvi papeža pa verh tega še namestujejo svojega cesarja ali kralja. — Nadavek (ažio) srebernega dnarja je že tako padel, da meničarji ga ne plačujejo več, — po tem takem bi se smelo pričakovati, da bojo sreberne dvajsetice spet na beli dan prišle. — 3. dan t. m. se je začel deržavni zbor v Parizu. Naši bravci vejo, da so nekteri časniki za terdno vediti hotli, da bo cesar Napoleon ta dan v začetnem svojem govoru oklical mir. To pa se ni zgodilo, in se tudi ni móglo zgoditi, ker v 3 zborih poslanci niso mogli tako važne reči dognati. Napoleon je v vojskinih zadevah le tole rekel: „Cesarja rusovskega, naslednika okoljšin, katerim on ni vzrok bil, navdaja iskrena želja konec storiti kervavi bitvi. Resno je sprejel predloge za mirno spravo, ki mu jih je izročila Austrija. Da je to storil, ko je bilo vojni časti že zadosteno, je počastil samega sebe, da se je udal od Europe izgovorjeni besedi. Danes so v Parizu zbrani pooblastenci vsih vlad, ktere so v vojski ali sicer v zavezi zapopadene, da bojo razsodili pravdo. Duh zmernosti in pravice, kateri vse navdaja, nam obeta dober konec; dokler pa ne bo sklep zboru, kterege z dostojnostjo pričakujemo, bomo pripravljene za vse, kar mora biti: ali da bomo iznova potegnili za meč, ali da bomo prijazno podali roko tistemu, s katerim smo se pošteno vojskovali. Naj se zgodí to ali uno, naša misel naj

vedno bode pomnoženje moči in blagostanja francozkega. Zategnimo, če je moč, še bolj véz edinosti s tisto vlado, ktera se z nami deli v čast, pa tudi v žertvo, ki nama je je vojska naklonila. V ti za osodo sveta tako velikovažni dóbi pa stavimo svoje upanje na Boga, da bi naše prizadeve vedno vodil v prid človečanstva in omike ljudstev“. Iz tega govora se vidi, da ni še mir gotov, da pa tudi upanja do mirne sprave ni poderl. To pa, kar je zadnjič časnik „Indep. belg.“ zastran tretje seje povedal, je čisto izmišljena novica bila. Nihče ne vé še nič, kaj se v zboru godí; zato tudi nobeden nič gotovega povedati ne more; razun tega, kar je vladni časnik oznanil, da do konca tega mesca je vojska ustavljena. To tudi pa se vé, da je francozki minister Valevski kot predsednik zboru, začel zbor s slovesnim ogovorom, na kterege je rusovski poslanec Orlov odgovoril med drugimi z besedami, ktere so po vsem Parizu znane, namreč: „Utegne se od Rusije terjati, naj si dá odrezati roke in noge; čez to se zamoremo še pogovoriti; o tem pa, naj bi si Rusija sama odrezala čast svojo, o tem se nikdar ne bomo pogajali“. — Tudi rusovskim časnikom je vlada zapovedala molčati vojskinih zadevah, dokler zbor v Parizu terpi, da se delo za mirno spravo ne moti. Priprave za vojsko in uterjevanje terdnjav pa grejo kakor na Francozkem in Angležkem tudi tu neprenehoma svojo pot naprej. — Novejše pošte iz Carigrada so prinesle patent (hattišerif), v katerem sultan podeluje kristijanom popolnoma enake pravice kakor jih vživajo Turki; en milijon iztisov tega patenta je bilo po turškem cesarstvu razdeljenih. Da bi le beseda iz papirja tudi v djanje stopila! — Inženir Endlicher, ki se je podal v Jeruzalem, da bo tam hišo za avstrijske romarje zidal, bo za dunajsko obljubno cerkev, za ktero se bo 24. aprila položil podstavni kamen, iz Jeruzalema poslal ta kamen in — kakor se govori — ga bo izsekal iz tiste skale, na kateri je Peter klečal, ko je Kristus njemu govoril! „na ti skali bom jez svojo cerkev zidal“.

Ponudba.

Častiti ud naše gospodarske družbe gosp. Jož. Duler nam je razun tega, kar je ričkovega semena (Leindotter) sam v okolici svoji razdelil, ga poslal tudi 3 bokale v Ljubljano za poskušnjo. Ob enem, ko gospodarska družba zahvaluje častitega gospoda za ta dar, naznanja kmetovavcem, da se v njeni pisarnici (v Salendrovih ulicah) to seme na drobno za male skušnje se vé da brez plačila dobiva. Odbor c. k. gospodarske družbe v Ljubljani.

Zivinorejcom.

V gradu na Fužinah pod Ljubljano je čvetero dveletnih juncov in troje junic dobrega plemena na prodaj.

Oprana.

Bistrico tam jéz zavira,
In na jézi Mina spira
Peče, razne oblačila,
Da jih v praznik bo nosila.

V vodi zlo se ogleduje,
Pa prevzetno posmehuje:
„Ni je pač nobene v vasi
S takim licom, tak'mi lasi“.

Peče ravno je oprala,
V žehtar jih nazaj pobrala;
Zdaj počéne dolj na klade,
Pa si umiva lica mlade.

Ribice so prihajale,
Senco ust so kuševale;
To ji še le kaj dopade,
Še bolj se jim gledat' dade.

Ino nagne se čez klade,
Pa — v globoko vodo pade.
Berž ji 'z vode pomagajte!
Pól' še le se ji smeajte.

Jankomir.

Uganjka zastavice v 18. listu.

Računska zastavica se sicer dá mnogoverstno rešiti, al vse druge računke uganjke niso na pravem mestu, ker zvití zlatár, ki je 4 demante iz okvir-

ja ukradel, je pred dobro premislil, kako bo mogel vse štiri vogle okvira z demanti zopet ozaljšati, da se ne bo tatvina lahko zapazila.